

– проведення комплексних заходів, спрямованих на формування в молодіжному середовищі правової культури, що водночас необхідно й усьому суспільству.

Одержано 20.04.2017

**ПРЕДСТАВНИКИ
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ**

УДК 343.3/.7

Андрій Антонович Попович,

курсант навчально-наукового інституту контррозвідувальної діяльності

Національної академії Служби безпеки України

Науковий керівник: канд. юрид. наук Швидкова О. В.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ПРОТИДІЇ НЕЛЕГАЛЬНІЙ МІГРАЦІЇ

За своїм геополітичним розташуванням Україна знаходиться на перехресті Сходу та Заходу, що робить її територію привабливою для незаконної міграції, транспортування мігрантів та торгівлі людьми. У зв'язку з цим, перед правоохоронними органами України постає нелегке завдання у стримуванні потоків нелегальної міграції зі Сходу до держав Центральної та Західної Європи. Для цього на території України створюються так звані канали нелегальної міграції.

За даними Генеральної прокуратури України у 2016 році за ст. 332 КК України «Незаконне переправлення осіб через державний кордон України» було обліковано 183 кримінальні правопорушення, у 2015 – 152. При цьому, дивлячись на доволі незначні порівняно з іншими злочинами, показники, не слід забувати, що незаконна міграція належить до латентної злочинності, реальні масштаби якої неможливо достовірно визначити. Аби приховати переправлення мігрантів, організовані кримінальні угруповання часто займаються цілком легальним бізнесом як то агенції подорожей, курси іноземних мов чи професійного навчання, або транспортні компанії. Використовуючи відповідне маскування, вдало приховується факт незаконного переправлення осіб через державний кордон України. Саме тому наявні лише поодинокі випадки викриття каналів незаконної міграції, що поєднані з кропіткою та важкою працею відповідних служб та викликають певний резонанс у засобах масової інформації. Слід погодитись з висновками стосовно того, що на сьогодні нелегальна міграція досягла такого рівня, який становить загрозу не лише прикордонній, регіональній, але й національній безпеці. При цьому вона відіграє неабияку роль у перешкоджанні боротьби з тероризмом та екстремізмом, а прибутки від неї стали співрозмірними з прибутками від нелегальної торгівлі наркотиками та зброєю.

Вітчизняними вченими обґрунтовані основні проблеми протидії незаконній міграції серед яких називають відсутність ініціативності з боку центральних органів виконавчої влади; недосконалість нормативно-правового забезпечення; фінансування заходів з утримання та депортації нелегальних мігрантів до країни походження, толерантність та лояльність візової політики України; наявність економічних чинників, що створюють умови для розширеної мережі посередників нелегальної міграції на території України. До названих чинників слід також віднести й недостатній рівень фінансування, професіоналізму відповідних служб, довжиною, а в окремих випадках, невизначеністю міжнародними договорами українських кордонів.

Одночасно хотілося б звернути увагу на те, що почастишали спроби незаконного перетинання кордону України громадянами Російської Федерації та інших держав з метою їх участі у терористичних організаціях на Сході. На підставі цього можна говорити, що з'явилася нова мета для створення каналів нелегальної міграції – в інтересах терористичних груп та організацій, а також сприяння будь-якій підривній діяльності проти України.

Так, протидія використанню каналів нелегальної міграції в інтересах терористичних організацій не має ще свого нормативно-правового закріплення у Кримінальному кодексі України. Необхідність нормативно-правового закріплення складу даного злочину пояснюється тим, що за своїми властивостями незаконне переправлення осіб через державний кордон України в інтересах терористичних груп та організацій, посягає на державну безпеку України, створює умови для діяльності терористичних груп на Сході України. У зв'язку з цим, вважаємо за необхідне передбачити серед особливо кваліфікуючих ознак ст. 332 КК України, додавши в якості мети незаконного переправлення осіб через державний кордон України, сприяння терористичним угрупованням, заподіяння шкоди інтересам держави та вчинення будь-якого злочину.

Одержано 20.04.2017

УДК 343.1:340.142

Ігор Михайлович Карий,

курсант навчально-наукового інституту контррозвідувальної діяльності
Національної академії Служби безпеки України

Науковий керівник: канд. юрид. наук Пастернак М. С.

СУДОВИЙ ПРЕЦЕДЕНТ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ

Актуальним для сьогодення є дослідження можливості судового прецеденту бути джерелом права в рамках української правової системи. Для цього наявні певні підстави, зокрема: зміна пріоритетів державної політики, еволюція праворозуміння, що на сьогодні охопила світові правові системи, тощо. Отже, обґрунтованою з точки зору як теорії, так і практики є необхідність